

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund Nr. 2/02 - 29. årgang

Adresse:**Telepensjonistenes Landsforbund****1331 Fornebu. Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.****Telefon 22 77 69 52, telefaks 22 77 69 55, e-post: kon.telepensjonistene @telenor.co****Landsstyret**

Leder	Arne Tofte, Per Morks vei 18, 2005 Rælingen	tlf. 63 83 89 23
Nestleder	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14A, 0370 Oslo	22 49 46 50
Sekretær	Einar Heggelund, John Colletts alle 97B, 0870 Oslo	22 18 48 29
Kasserer	Ragnhild Møklebust, Ekraavn. 7C, 0756 Oslo	22 50 38 19
Styremedlemmer	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
	Bjarne Ulvang, Myrholtet 242, 5142 Fyllingsdalen	55 16 38 65
	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim	73 93 10 20
Vararepresentanter	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1062 Oslo	22 30 51 02
	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes	61 36 00 59
	Sivert Svanes, Venus vei 9, 3226 Sandefjord	33 47 57 25
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	67 14 10 20
Vararepresentant	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer normalt ut 4 ganger i året.

Redaktør: Jahn Hassel, Harry Borthens vei 14, 7040 Trondheim tlf. 73 50 01 67
E-post: janhasse@online.no

Forsidebilde: Telepensjonistene er aktive mobilbrukere. Foto: Cato Normann, Norsk Telemuseum.

Grafisk Produksjon: Lade Offset A/S

Opplag: 3550

Innhold:

Lederen har ordet	3	God tur til Rimini	9
Møte i Landstyret	3	Baksaas med positive tanker om telepensjonistene	10
Redaktørens hjørne	4	En sommer er over	14
Velferdsmidlene fordelt	4	Møtte Bill Clinton i Tallin	15
Fakta om trygdeoppjøret	5	Telepensjonistforeningen i Bergen.. . . .	16
Politikernes skjulte agenda	6	Vakre - Varierte - Valdres	18
Sætra barnehage varslet sommeren	6	Tanker en sommerkveld på hytta	19
Strøtanker etter trygdeoppjøret	7	Teleminner	19
Telepensjonister med i elderrådene	8		
Nytt fra Arbeidsutvalget	9		

Frist for innlegg til neste nr.: 15. november 2002

Redaktøren forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

LEDEREN HAR ORDET

Som nevnt i forrige utgave av Telepensjonisten har bladet nå fått ny redaktør, nemlig Jahn Hassel fra Trondheim. Han har vært svært aktiv når det gjelder å skaffe stoff til bladet, og jeg føler meg trygg på at den "nye utgaven" vil bli godt mottatt av medlemmene.

Reguleringen av grunnbeløpet i årets pensjonistoppgjør ble, som de fleste kjenner til, en skuffelse idet man endte opp med en økning på bare 5,4 %. Norsk Pensjonistforbund sto hardt på for å få et bedre resultat, men det lyktes dessverre ikke.

Trondheimsforeningen har invitert Landsforbundet til å holde landsmøtet i 2003 i Trondheim. Vi setter stor pris på dette. Landsmøtet vil bli holdt i dagene 2/6 - 4/6.

Forbundet har for 2002 mottatt ca. 800.000 kroner i velferdsmidler fra Telenor. Dette beløpet er dessverre noe mindre enn det vi har fått de siste årene.

Arbeidet innen SAKO (Samarbeidskomité for offentlige pensjonistforeninger) er viktig og vil bli høyt prioritert i tiden fremover. SAKO skal holde seminar i Bergen 10. - 12. september 2002. Landsforbundet vil være representert med 3 delegater på dette seminaret.

Arne Tofte

MØTE I LANDSSTYRET

Landstyret hadde møte i Oslo 17. september. Blant annet ble disse sakene behandlet:

Økonomien: Det blir trangere tider for Pensjonistforbundet som følge av redusert tilskudd. Mye tyder på at det kan bli nødvendig å øke medlemskontingenten i foreningene for å dekke utgiftene. Det ble oppnevnt et tremannsutvalg som skal vurdere den økonomiske situasjonen på kort og lang sikt. Selv om det kan bli likviditetsproblemer når husleien for 1. og 2. kvartal skal betales, ble det besluttet å sende ut 30 kr pr medlem til foreningene.

Evald Hagenes, Gerd Parelius og Gerd Gamst fra Landsstyret er med i utvalget.

SAKO seminaret i Bergen samlet 45 delegater fra alle forbund. Delrapporten fra den offentlig oppnevnte Pensjonskommissjonen, som ble lagt fram

1.9.02, ble gjennomgått. Pensjonsordningene må reformeres. Målet er stabilitet, forutsigbarhet og enkelhet i det fremtidige pensjonsopplegget. Delrapporten er ment å skape debatt om forslagene. Sluttrapporten kommer ikke før 1.10.03. Da blir den sendt til høring i alle aktuelle instanser. En ny pensjonsordning vil ikke berøre dagens pensjonister.

Sykehjemsplasser, omsorgsboliger og Eldrerådene var også tema på konferansen.

Ny brosjyre og hjemmeside på Internett blir laget. Dette er et ledd i synliggjøringen av telepensjonistene som gruppe. Det er foreningen i Trondheim som har laget informasjonsbrosjyren. Den skal trykkes og legges ut på arbeidsplassene og sendes til alle foreningene. Brosjyren klargjør hva som er formålet og innholdet i pensjonistforeningene. Den skal også brukes ved verving av nye pensjonister.

REDAKTØRENS HJØRNE

Dette er mitt første møte med leserne. Min forgjenger Otto Døscher Tobiessen gjorde et stort løft med fornying av layout, stil og innhold av Telepensjonisten. Stor takk til han for det. Stort sett er Ottos linje ført videre. Bladet har plass til både meninger og nyttig informasjon. Alle innspill er velkomne.

Trygdeoppgjøret har fått bred omtale i dette nummeret. Etter at resultatet ble kjent, har det vært mange meningsytringer i aviser og TV, de fleste negative. Siste utspill fra Wesenlund & Co om Seniorsaken har satt søkelyset på hvordan eldre og erfarne arbeidstakere ofte blir skviset ut i kampen om jobbene. Her kjenner nok mange seg igjen fra tidligere omstruktureringer i Telenor.

Å være alderspensjonist er en heder. Å ha sluttet med ventelønn er kanskje ikke fullt så verdig, i hvert fall for de under 62 år. De fleste hadde nok ønsket å stå lenger i jobben, hadde muligheten vært der.

I juni innkalte AETAT i Trondheim ventelønnere fra Telenor, Posten og NSB til et 16 ukers kurs. På informasjonsmøtet dagen før kurset startet, ble kolleger fra Telenor møtt med følgende utsagn fra

AETATs representant: "Telenor er full av fa'n og monopolistisk som alltid". At folket var sjokkert og opprørt, er mildt sagt. Det er ikke slik vi kjenner vår gamle bedrift. Dagen etterpå startet kurset med negative og frustrerte deltakere. Så langt har det heller ikke kommet noe vetugt ut av kurset, i følge de som ennå holder ut.

Vi er mer enn 4000 telepensjonister. Sammen er vi en ressurs. Sammen kan også vi bli 'farlige', slik som Wesenlund uttrykker det i Seniorsaken. Og vi baksnakker da ikke den som har 'holdt oss med kosten' i store deler av yrkeslivet vårt, selv om ikke alt var rosenrødt.

Jahn

VELFERDSMIDLENE FORDELT

Årets fordeling av velferdsmidler er foretatt. Pensjonistene fikk en tildeling på kr. 2,36 millioner kr, opplyser vår kontaktperson i Telenor, Maria Stave. Hun er en av dem som er ansvarlig for fordelingen av velferdsmidler.

Maria Stave overtok rollen som Telenors kontaktperson i konsernet etter Solveig Glendal for et år siden. Hun har vært ansatt i Telenor siden 1985 og har de siste 10 årene jobbet med personalrettede oppgaver.

Prosentmessig fikk Telepensjonistforbundet den største andelen. Et aktuelt spørsmål er størrelsen på den økonomiske støtten til Telepensjonistforbundet. Stave forteller at Telenor hvert år bevilger velferdsmidler som fordeles på fire hovedorganisasjoner. Det er Idrettsforbundet, Kulturforbundet, Hytter og Telepensjonistforbundet. Beløpets størrelse bygger blant annet på innsendte behov og

budsjetter og antall ansatte i Telenor-selskapene. Utgiften dekkes over driftsbudsjettet til selskapene.

Utskilte selskaper som Bravida, Findexia og EDB-selskapene, bidrar ikke til velferdspengene som utbetales av Telenor ASA.

Landsforbundet har registrert at støtten, regnet pr hode, har gått ned mens leieutgiftene har steget. Av beløpet på 2,36 millioner kroner som vi fikk i år, blir 1,6 millioner kroner betalt tilbake til Telenor Eiendom for leie av lokaler i Telenors bygg. Resten brukes som bidrag til drive forbundets 37 enheter og bladet Telepensjonisten.

Utenforstående kan forledes til å tro at vårt forbund er 'rikt' når en ser beløpet vi får. Mange er ikke klar over at nesten 70 % av beløpet går direkte tilbake til Telenor. Landsforbundet er bekymret over både leiekostnadene og signaleffekten dette gir.

Fakta om trygdeoppgjøret

Politikernes krumspring

Med bakgrunn i at grunnbeløpet (G) i Folketrygden i årevis har vært systematisk underregulert (har økt mindre enn lønningene har økt), gjorde Stortinget 28. januar i 2001 dette vedtaket:

Stortinget ber Regjeringen sørge for at reguleringen av grunnbeløpet ved trygdeoppgjøret for 2002 reguleres minst på linje med lønns- og prisutviklingen for øvrig i samfunnet.

Det betyr at Stortinget ønsket at trygdede og pensjonister i hvert fall skulle få dekket prisstigningen og få samme prosentvise økning i utbetalingene som vanlige lønnstakere. Muligheten til å korte ned på underreguleringen lå også i Stortingsvedtaket.

1,5 år etter var resultatet et annet. Mens lønnstakerne hadde fått "et historisk godt oppgjør" i følge LOs leder Liv Valla, hadde de samme politikerne sørget for et nytt trygdeoppgjør der pensjonister og trygdede fikk mindre lønnsvekst enn resten av samfunnet.

Kravet fra Norsk Pensjonistforbund var å øke G-en med 6,8%, mens Statens tilbud var 5,2 %. Etter bruddet i forhandlingene vedtok Stortinget, støttet av KRF, Høyre og AP, at Statens tilbud skulle gjelde. FRP foreslo 6,8%, SV og SP noen tidels økning.

Politikerne rodde seg i land ved at Stortinget, etter forslag fra AP, besluttet følgende:

Stortinget ber Regjeringen legge fram sak om retningslinjene for trygdeoppgjøret. Saken legges fram slik at Stortinget kan vedta eventuelle nye retningslinjer i forkant av trygde-oppgjøret i 2003.

Trygdeoppgjørets fakta

Nytt Grunnbeløp (G): 54170 kr med virkning fra 1.5.02.

Økning i G pr år: 2810 kr, som utgjør 5,5% (egentlig 5,47%)

Prosentvis økning i G for året 2002: 5,2 %

Eksempel på nye pensjonsseter fra 1. mai 2002:

Enslig minstepensjonist:

$1G + 0,79G(\text{særtilllegg}) = 97142$ kr pr år eller 8095 kr pr mnd

Ektepar med minstepensjon - hver av ektefellene får:

$0,75G + 0,79G(\text{særtilllegg}) = 83604$ kr pr år eller 6967 kr pr mnd

Pensjonist med 130 000 kr fra Folketrygden og 30 000 kr fra annen pensjonsordning:

Utbetalingene øker med 5,5 % fra begge ytelsene, dvs. med 8752 kr pr år eller 729 kr pr mnd.

Alle, også pensjonistene, har så langt fått en reell økning i sin inntekt, fordi prisstigningen bare har vært ca 2%. Men poenget er at pensjonistene på ny har blitt enda litt dårligere stilt enn andre.

Beske reaksjoner

Norsk Pensjonistforbund sendte ut en pressemelding 21. juni med overskriften "Stortinget svikter pensjonistene". Forbundet skrev blant annet at "Norsk pensjonistforbund har etter vedtaket av årets grunnbeløp ikke lenger tillit til politikere som først går ut og lover en økning av grunnbeløpet, for så å stemme i mot sitt eget vedtak"

Pensjonistforbundet med sine 700 000 medlemmer sendte her et signal som vel skremte en del politikere med tanke på kommende valg, og tente mange frustrerte medlemmer til beske innlegg i landets aviser.

Neste korsvei

Norsk Pensjonistforbund holder et seminar i september hvor deltakerne får en utførlig utgreiing om saken. Hensikten er at Landsstyret skal få en bred drøfting før arbeidet med de nye forhandlingene i 2003 planlegges.

Saken blir også tatt opp til drøfting i SAKO.

POLITIKERNES SKJULTE AGENDA

Forhandlingsresultatet for pensjonister og andre som har inntekten sin knyttet til G-en, viser igjen en negativ utvikling. Hvert år har G-en krympet i forhold til de som har vanlig lønnsinntekt. Pensjonistene får derfor stadig mindre andel i den generelle velstandsutviklingen i Norge. I sommer har avisene vært fulle av leserinnlegg fra indignerte pensjonister som reagerer på brutte løfter fra 'sine' partier.

Foran et valg satser politikerne på å tekkes pensjonistene. De teller tross alt ca 800 000 velgere, og det ville være katastrofalt for det partiet som fikk alle pensjonistene mot seg. Derfor alle fagre løfter foran alle valg for å roe velgermassen og kapre velgerstemmer. Og etterpå, når klagene kommer, kommer også løftene om ny giv før neste valg. Og vi tror stadig på partiet 'vårt', - kanskje fordi vi tror de andre er verre?

'Pensjonistene er rike nok og trenger ikke så mye i alderdommen. Vi må heller satse mer penger på ungdommen og bedre vilkårene for dem. Ta fra pensjonistene og gi til de unge'. Slik tenker partipolitikere, men det sier de ikke høyt i de offentlige rom.

Tenk om nesten en million pensjonist- og trygdevelgere gjorde felles sak og stemte på et parti med troverdig pensjonistprofil?

Telepensjonistene er en mangfoldig skare. Fra minstepensjonisten som prioriterte år som hjemmeverende til beste for mann og barn, til de med lederlønninger, full opptjening, særvilkår og plass på pensjonistenes grønne gren.

Vi kan akke oss og gremmes og sitte på gjerdet ved neste valg. En gang i tiden trodde vi at det ekstra pensjonstrekket skulle sikre oss god økonomi i alderdommen. Vel har vi ennå penger å gi til barn og barnebarn. Og vi lever da videre på litt magrere kost. Men er det rettferdig?

Har vi grunn til å klage på pensjonistoppgjøret? Hvis ja, hva kan du tenke deg å gjøre med det? Har du tanker om det, fortell det til Telepensjonisten og andre og få det på trykk. Kanskje er mange enig med deg. Det skaper i så fall styrke til å stille krav.

Men egentlig har vi det vel bra nok? Vi har riktig nok blitt litt fattigere også denne gangen i forhold til de andre, men gjør det noe? For vi er jo veg ut av tiden og krever egenlig ikke så mye. Eller krever du rettferdighet og respekt selv om du er en tilårskommen pensjonist?

SÆTRA BARNEHAGE VARSLET SOMMEREN

På årsmøtet til Trondheimsforeningen i mars underholdt barna i Telenor 'sin' barnehage på Tyholt med solkroner, teater og sang. Lite visste vi da, at de sang inn det som ble tidenes solsommer i Trøndelag. Så kom igjen og syng for oss neste år også!

Barna i "Telenors" barnehage manet fram sola på telepensjonistenes årsmøte i Trondheim.

Strøtanker etter trygdeoppgjøret

Trygdeoppgjøret er havn. Om det er vel i havn kan diskuteres. "Samhold gir styrke" står det på mange fagforeningsfaner. Ikke så rart at folk har glemt det slagordet for det er jo så sjelden at fagforeningsfanene blir lufta nå til dags. Store yrkesgrupper er ikke fagorganisert og har følgelig heller ingen fane.

Nå har Stortingets flertall bestemt hva vi trygdede skal få i "lønnspålegg". Vi har ingen streikerrett eller andre maktmidler vi kan bruke for å vise vår uenighet. Men det har kommet mye kritikk og beklagelser i media i ettertid. Under kategorien 'trygdede' er det folk i alle aldre, men størsteparten er utvilsomt eldre. Innleggene tyder på at her har mange eldre engasjert seg - i ettertid. Det er klart, i forkant kunne man ikke vite hva resultatet ville bli. Det eneste vi nå kan gjøre, er å huske til neste valg hvilke partier som utgjorde flertallet, og dermed sørget for at oppgjøre ble som det ble. For mange vil nok Arbeiderpartiets svik føles tungt.

Vi får de politikerne vi har valgt. Det blåser en markedsliberalistisk vind over landet. Samme vindretningen blåser stort sett over hele den vestlige verden. På bakgrunn av tidligere erfaring får vi tru at når pendelen har slått langt nok ut til en side, så vill den falle tilbake.

En OECD rapport viser at Norge - et av verdens rikeste land - har størst økning i klasseskillet. Andelen fattige i Norge har økt med 15%. Den private rikdommen øker omtrent i samme takt som den offentlige fattigdommen øker. Noe av det viktigste for oss er å få hjelp når det trengs, uavhengig av økonomi. Har diskusjonen om aktiv dødshjelp sammenheng med at bunnen er på veg til å falle ut av vårt, inntil nå, solidariske velferdssamfunn? Budsjett-disiplin er moteordet nå. Det ser ut til å medføre manglende moralsk ansvar for medmennesker.

Ung i dag - gammel i morgen. Regner de fleste politikere med å dø unge? De kan i så fall heller ikke være sikre på ikke å bli rammet av 'budsjettdisiplinen', for de kan jo dø i sykehuskø de også.

Storkomiteene reiser for 10 millioner kroner til fjerne himmelstrøk i sommer. (I fjor brukte de 'bare' 3 millioner av pengene våre til samme formål). Ikke

så rart at de reiser til utlandet, for det er jo så dårlig med kommunikasjonsmulighetene i utkant-Norge, noe som sjølsagt er politikernes ansvar. Derfor er det vanskelig for dem å få innblikk i hvordan hverdagen er for folk i utkant-Norge. Dårlige kommunikasjoner er også noe som rammer eldre hardest, da mange av dem ikke har økonomi -eller evne til å kjøre egen bil.

Er vi trygdede så helt maktesløse? Nei! Eldreopprøret i Trondheim i vinter viser at det nytter, og at 'samhold' virkelig gir styrke. Bystyret ville legge ned byens største sykehjem. Beboerne skulle flyttes over på andre sykehjem. Det ville bety at køen av pleietrengende som venter på plass ble lengre, til tross for noen nyetablerte plasser.

En snøball av protester begynte å rulle omtrent av seg sjøl. Aviser, radio og TV grep fatt i saken. 15 000 underskrifter mot nedleggelse kom inn på kort tid. Vi oppnådde en delseier. Persaunet blir nedbygget over en lengre periode enn først vedtatt. Antall sykehjemsplasser blir opprettholdt ved blant annet at kontrakter ble forlenget andre steder. Denne halve seieren var viktig for å holde motet oppe. Men det er i kjørereglene for samfunnslivet generelt vi må gjøre oss gjeldende.

Det har vært pekt på at ungdom og innvandrere er for dårlig representert i styrende organer i forhold til sin andel av folketallet. Hva da med pensjonister og andre trygdede? Vi er ca 800 000 og er representert med ca 5-6 % i kommunestyre, fylkesting og Storting. Andelen burde vært 25 %!

Hva gjør vi med det? De fleste av oss stemmer når det er valg. Mange har vært aktive i et politisk parti eller kjenner noen som har et eller annet politisk verv. Ta kontakt med disse, gjør noe for å bli nominert eller foreslå andre eldre. Med vising til alle avisinnleggene som har gitt uttrykk for misnøye med årets trygdeoppgjør, skulle det ikke mangle på engasjement. Medlemskap i Norsk Pensjonistforbund burde kanskje være nærliggende for oss?

Eldbjørg Dahling

TELEPENSJONISTER MED I ELDRERÅDENE

Helt siden eldrerådet i Kristiansund ble opprettet i 1992, har Telepensjonistene hatt et medlem med i rådet. Ifølge forskriftene om eldreråd, kan alle pensjonistsammenslutninger i kommunen komme med forslag til medlemmer. Dette ble fulgt opp av daværende styre, og siden har vi vært med.

Aktiv medvirkning

Jeg kom med i 1996. Egentlig viste jeg ikke hva jeg gikk til. Partipolitikk har aldri lagt innenfor mine interessefelt, og jeg hadde derfor lite kjennskap til eldrerådet, eller andre råd og utvalg i kommunen. Jeg har brukt stemmeretten min, og "that's it". Slik er det i dag også.

Som medlem i eldrerådet kan man medvirke til å bedre vilkårene for de eldre i kommunen. Det er både engasjerende og lærerikt. Man får innsikt i eldreomsorgen, hva som fungerer bra - og hva som er mindre bra. F.eks. at det er mange eldre som har behov for heldøgns pleie og omsorg, og som er totalt avhengig av politikernes vedtak når det gjelder kvaliteten på denne livsnødvendige tjenesten, - eller mangel på sådan. Det virker som om noen politikere ikke er klar over følgende av de vedtak de er med og fatter, og hvilke konsekvenser det får for mange ved slutten av livet.

Et godt fungerende eldreråd, kan synliggjøre og påpeke dette. De kan argumentere for sitt syn, og vedta uttalelser til de rette instanser. Skal man bli hørt, er det viktig med inngående kjennskap til saken. Min erfaring er at dette er mulig, forutsatt at

man kan underbygge sine uttalelser. Det nytter ikke å bare komme med løse påstander. Det gjelder å fremstå seriøst og opptre på en ryddig måte.

Takket være en svært dyktig leder og engasjerte medlemmer, fungerer vårt eldreråd godt. Men det er ikke slik i alle kommuner. -Eldrerådet fungerer dårlig og er et "supperåd", sier mange. I så fall er det all grunn til å gjøre noe med dette. Telepensjonistene har mange dyktige og taleføre kvinner og menn som kan "ta et tak", vise samfunnsengasjement og få eldrerådet opp på et akseptabelt nivå.

Behov for engasjement

I alle eldreråd er det bruk for aktivt engasjement fra pensjonistene selv, skal de få nødvendig innflytelse. Lokalforeningene oppfordres derfor til å sette deltakelse i eldrerådet på dagsorden. Nå er tiden inne. Neste år er det kommunevalg, og da oppnevnes nye medlemmer til eldrerådet.

Skaff informasjon

Brosjyren "Hjelp - vi er blitt medlemmer av eldrerådet", utgitt av Statens eldreråd og Norsk Pensjonistforbund i samarbeid med Sosialdepartementet anbefales å lese. Mer informasjon fås ved henvendelse til kommunen.

LYKKE TIL!

Gerd Ohr

Noen fakta om eldrerådene:

- Det er opprettet eldreråd i alle kommuner
- Eldrerådet er et rådgivende organ for kommunen
- Eldrerådet er politisk uavhengig, og skal ivareta de eldres interesser på tvers av partigrensene
- Alle saker som angår de eldre kan tas opp i eldrerådet - unntaket er enkeltsaker og pensjonsspørsmål

Nytt fra Arbeidsutvalget

Økonomien

Telepensjonistenes Landsforbund har fått tildelt økonomisk støtte fra Telenor ASA for året 2002. Støtten er gitt i samsvar med retningslinjene i Telenors policy-dokument av 13.01.97.

Pengestøtten skal - i tråd med policyen -, brukes til tre hovedformål:

- * Drift og aktiviteter i de 36 lokale pensjonistforeningene og landsforbundet
- * Utgivelse av "Telepensjonisten"
- * Leie av kontorlokaler for foreningene og landsforbundet

Fordelingen av midler mellom disse tre formålene har de siste årene grovt regnet vært henholdsvis på ca. 40% - 5% - og 55%.

Husleiene hos Telenor Eiendom har imidlertid økt og vil for inneværende år ta en større del av den totale støtten. Dette innebærer at det blir tilsvarende mindre til støtte av drift og aktiviteter i foreninger og forbund.

De 36 lokale foreningene har til nå fått tildelt støtte tilsvarende ca. 2/3 av tidligere år, og forbundsledelsen er på nåværende tidspunkt usikker på om

det vil være mulig å yte ytterligere økonomisk støtte i år.

Forbundsledelsen vil be om å få drøfte de økonomiske spørsmålene med Telenors ledelse i forbindelse med søknad om støtte for året 2003.

SAKO-seminar

SAKO (Samarbeidskomiteen mellom Norsk Pensjonistforbund og pensjonist-organisasjonene i offentlig sektor) holder sitt årlige seminar på Håkonsvern i Bergen i dagene 10.-12. september. Telepensjonistforbundet vil delta på seminaret.

Seminaret har som hovedprogram foredrag av Pensjonskommisjonens leder, fylkesmann Sigbjørn Johnsen om:

"Pensjonskommisjonens virksomhetsområde og arbeid. Kommisjonens tanker for framtidige pensjoner i forhold til opparbeidede rettigheter. Garantiordninger. Fondsordningene".

Kommisjonen skal avgis første delrapport med det aller første, og vi regner med at dette blir et meget interessant og aktuelt tema.

SAKO-seminaret har også flere temaer av interesse for pensjonister på programmet.

GWG

God tur til Rimini

Årets utenlandstur for telepensjonistene i Trondheim gikk til Rimini. Reisen gikk med fly til Milano og buss videre til Rimini. Under hele oppholdet lå vi i ro på samme hotell, og det ble meget godt mottatt av deltakerne. Det var godt å slippe opp- og nedpakking som ofte er vanlig på slike turer.

Det var utflukter annenhver dag til bl.a. San Marino, Venezia og "Italia i Miniatur", som er en fornøylespark. Ellers dyrket vi badelivet i Adriaterhavet. Vi var 32 deltakere, og det var bare gode tilbakemeldinger fra alle.

For turkomiteen var det en nyttig erfaring med kombinasjonen fly og buss. Å reise med en så stor gruppe med fly gikk uten problemer, selv om vi måtte bytte fly i København. En dyktig og meget språkkyndig reiseleder fra Team-Reiser gjorde det hele til en avslappende og opplevelsrik tur.

En pause på Frihetsplassen i San Marino for å skrive postkort.

BAKSAAS MED POSITIVE TANKER OM TELEPENSJONISTENE

Konsernsjef i Telenor, Jon Fredrik Baksaas, møtte Telepensjonisten til eksklusivt interjuv i strålende høstsol over Telenors monumentale bygg på Fornebu. Arven etter Hermansen blir ivaretatt og ført videre.

Konsernsjef i Telenor, Jon Fredrik Baksaas, møtte Telepensjonisten til eksklusivt interjuv i strålende høstsol over Telenors monumentale bygg på Fornebu. Arven etter Hermansen blir ivaretatt og ført videre.

En lettere nervøs redaktør ble tatt godt i mot av assisterende pressetalsmann Steinar Ostermann på Fornebu. Han hadde ordnet med tid for intervju med en travel leder for Telenor. Uttrykket "Kongen på haugen" får en positiv klang ved møtet med Telenors praktbygg og en svært så menneskelig og hyggelig toppsjef for en solid milliardbedrift.

Etter å ha slått fast at vi så absolutt var blant venner, var det bare å gå rett på sak med spørsmålene.

Hva betyr telepensjonister for deg?

-Alle som har jobbet i en bedrift over lengre tid, er vel opptatt av hvordan bedriften utvikler seg videre. Det betyr at alle pensjonister med godt rotfeste i Telenor, er en stor gruppe som jeg håper er gode ambassadører for Telenor. Det er viktig at alle som slutter, har med seg et positivt inntrykk av å ha jobbet hos Telenor. Og at de både er interessert og klarer å følge med i hvordan bedriften utvikler seg videre.

Uoversiktlig organisasjon

Det er vanskelig for oss pensjonister å følge med. Kan beskrivelsen av bedriften forenkles?

-Mange av våre pensjonister er forhåpentlig Internettbrukere. Der kan de som er interessert, finne informasjon på våre web-sider. Mye har forandret seg. Vi kan ikke alltid trekke trådene tilbake til den arbeidsplassen du hadde i 80/90-årene, og si hvor denne arbeidsplassen og disse

funksjonene er i dag. Ofte eksisterer ikke dette lenger.

Det er vanskelig nok for de som jobber i Telenor å orientere seg i dagens organisasjon. Dere må heller prøve å se og forstå hvordan Telenor presenterer seg i markedet i dag, og akseptere det. Hvordan vi presenterer oss utad, kan sikkert forenkles og forbedres. Vi bør nok arbeide mer med det.

Ønsker positive pensjonister

Du forventer at vi er positive til dagens Telenor. De fleste er vel det, men noen har også dårlige tanker etter den prosessen de har vært igjennom.

-Jeg er klar over at alle forandringer som Telenor har vært gjennom, har ført til at mange følte de gikk fra Telenor med en dårlig erfaring som avslutning. Det er vondt å registrere, og jeg har stor respekt for de som kom i en slik situasjon. Vi er blitt mer bevisst på å unngå det i fremtiden. Vi prøver derfor å utvikle vårt lederskap til å ta bedre hensyn til at det kan være en vanskelig prosess å slutte i Telenor.

Vi er et aktivum

Ser du på pensjonistene som en ressurs?

-Ja, -dere bør i hvert fall være det. Vi kan legge forskjellige ting i det å være en ressurs. Alle som har jobbet i en bedrift bærer med seg vennskap og positive opplevelser i forhold til bedriften og de mennesker de har jobbet sammen med. Heldigvis husker vi best de gode opplevelsene og fortrenger de mer kjedelige tingene. Det slår som regel ut i at man har et positivt forhold til sin gamle bedrift. Slik kan pensjonistene være en ressurs og et aktivum for bedriften. Det er de positive kreftene og opplevelsen av fellesskap som betyr noe for den enkelte, og som skaper tilhørighet i pensjonistforeningene og mot Telenor.

HERMANSENS PENSJONISTPOLICY GJELDER

-Jeg har tatt for meg Hermansens retningslinjer fra 1997. Dette policydokumentet trenger ingen omformulering. Men en oppfriskning hos dagens lederskap er nødvendig. Vi må fortelle at vi har aktive

pensjonistforeninger som ønsker å videreføre et fellesskap med bedriften. Vi vil derfor gjenta policyerklæringen og ta den opp i konsernledelsen for å bevisstgjøre lederne på vårt forhold til våre pensjonister.

Dette virker kanskje litt passivt fra min side. Hvis vi skal forsterke innholdet i policydokumentet, må vi i større grad se på pensjonistgruppene våre som ressurser. De kan være vår forlengede arm når det gjelder å få ut et positivt budskap om Telenor og spre det som ringer i vannet. Hvor mye ressurser man i så fall skulle legge bak en slik ambisjon, er et annet spørsmål.

Drivkraften for et eventuelt større engasjement må komme fra pensjonistene selv, ut fra den interessen de har. Bedriften kan ikke ta på seg ansvar for å drive en slik interesseforening.

Pensjonistene må selv ta initiativ og melde sine ønsker.

Informasjon om Telenor er lett å skaffe. Det er naturlig å bruke informasjonssjefene som vi har i tyngdepunktene våre i de store byene, som kontaktpersoner for foreningene utenfor Oslo.

For Pensjonistforbundet er policyerklæringen et viktig dokument og en bærebjelke. Vi forventer nå at dokumentet blir fornyet og gjort kjent for det nye lederskapet, slik du har beskrevet. Og med et smil bekreftet konsernsjefen at det var betimelig.

REDUSERT STØTTE I ÅR

Den økonomisk støtten til Pensjonistforbundet er redusert, samtidig som leieprisen er økt. Hva er årsaken?

-Alle aktiviteter koster. Den tid er forbi da vi kunne ha funksjoner som ikke fikk en prislapp. Vår kostnadsstruktur og våre kostnader er til en hver tid i

Konsernsjef Baksaa på hjemmebane med Telepensjonisten

fokus, og vi forsøker å utnytte våre ressurser riktigst mulig. Vi bruker nå lupen på alle i Telenor. Det gjelder også velferdsmidlene som pensjonistene får. Etter våre prinsipper skal alle kostnader synliggjøres. Det gjelder også utleie av kontorplass og møtelokaler til pensjonistene. Vi må i dag konkurrere om tilgang på kapital fra internasjonale finansmarkeder. Det er en annen situasjon enn hva dere kjente til da dere sluttet. Vi trenger derfor hver krone vi kan frigjøre.

Det kan høres som en dissonans når jeg sier: Ja, pensjonister er et aktivum for Telenor. Og deretter: Nei, jeg øker ikke bevilgningene til pensjonistene. Jeg må høre på alle de andre tonene også, for å få alt til å stemme.

Blir det for hardt, får dere ta opp økonomien ved neste korsvei, slik at vi kan finne en balanse det går an å leve med for begge parter.

Monumentalt bygg og uteplass på Fornebu

Bravida utafør

Hvorfor yter ikke Bravida og andre selvstendige selskaper økonomisk bidrag til sine pensjonister?

-Bravida har vel sett over sin ressursbruk og vektlagt dette annerledes enn Telenor. Mange ser ikke forskjell på Bravida og Telenor, fordi de tidligere var en enhet. De er nå i praksis forretningsenheter med egne markeder. Så dette får heller Bravida svare på selv.

Pensjonistene mer synlig

Foreningen i Trondheim har laget en brosjyre hvor pensjonistforeningene presenterer seg overfor kommende pensjonister og bedriften. En aktiv pensjonistforening kan vær et aktivum for bedriften overfor folk som er i ferd med å slutte. Vi ønsker å gjøre brosjyren tilgjengelig på arbeidsplassene. I tillegg foreslår vi at temaet 'Pensjonist' legges ut på Telenors interne portal. Vi er også i gang med å lage vår egen hjemmeside på Internett. Vi håper på støtte for å få dette til.

-Det høres ut som et fint tiltak, og litt drahjelp må la seg gjøre. Åpen Linje kan også brukes som en informasjonskanal. Informasjonssjefene ute kan sikkert hjelpe til med å få dette gjennomført.

Satser i utlandet

-Det har vært store forandringer gjennom 90-årene. Ikke minst har prisene blitt presset til et lavt nivå sammenliknet med landene rundt oss. Vi fikk en kolossal markedsvekt mot slutten av 90-tallet drevet av mobiltjenestene og Internett. Nå ser vi en klar utflating av denne veksten, og markedet nærmer seg metning. Den fremtidige veksten må vi derfor hente utenfor Norge. Mer enn en tredel av de ansatte er i dag ansatt i utlandet. En tilsvarende del av omsetning og inntekten kommer også utafra. Om forholdsvis kort tid tjener vi kanskje mer utafør Norge enn innafør.

I de landene vi har etablert oss, har telekommunikasjonene ennå ikke samme betydning for samsfunnsstrukturen som i de nordiske landene. Det ligger derfor et vekstpotensial i utlandet som er interessant for Telenor. Vår samlede kompetanse, sammen med lokale krefter, gir et godt forretningsgrunnlag. Vi har allerede tjent meget store penger i utlandet, faktisk har de aller største gevinstene våre kommet fra salg i Irland og Tyskland., - vi har tatt hjem over 20 milliarder kroner i ren gevinst derfra! Og det er grunnplanken i Telenors balanse akkurat nå.

Teleaksjen ingen versting

-Aksjekursen er et trist kapittel. Aksjeprisen for Telenor settes ikke i Norge. Det skjer på de internasjonale kapitalmarkedene, og der har det jo vært helsvart de to siste årene. Men Telenor har tross alt kommet bedre ut av det en mange andre, selv om hver krone vi har tapt, er ei tapt krone. Og det kan vi vanskelig si er bra.

Vi arbeider for å posisjonere telenoraksjen best mulig og bygge et vekstpotensiale rundt Telenors verdiutvikling. Aksjekursen er mer følsom for utbytte enn for to år siden, da alt handlet om posisjon og vekst. I dag handler det om kontantstrøm og utbytte. Vi regner med at det blir større utbytte fremover. Godt utbytte driver aksjekursen i været når vekst og posisjon ikke lenger er så viktig. Sporene etter konkursen i Worldcom er skremmende. For 3 år siden bestemte de omtrent alt som rørte seg i bransjen og på aksjemarkedet. I dag er de borte.

Bedriftskulturen i utvikling

Hvorfor må de ansatte minnes om å være gode ambassadører for bedriften, er ikke det selvsagt?

-Jeg tror det er nødvendig å bli minnet om det. Debattene om Telenor skal vi ha internt. Å eksponere negative forhold utad er å motarbeide seg selv. Det må vi unngå. Vi må klare å lage holdninger til å stå samlet utad, og ha aksept for å ta ut de som ikke passer i bedriften og til Telenors ambisjoner.

I gamle Telenor var man svært lojal, hvordan er det nå?

-Jeg tror det er unntakene som klager på egen arbeidsplass overfor omverdenen. Det er jo som å kaste stein i glasshus. Jeg tror nye generasjoner har et annet forhold til langsiktighet i arbeidsforhold. De kan føle lojalitet til både gamle og nye arbeidsgivere samtidig.

Hva gøres for å skape de rette holdninger?

-Vi har gjort mye, og kommer til å gjøre mer. Jeg vil ha sterk fokus på lederskapet, holdninger og disiplin. Visjon og verdier må debatteres i alle arbeidsmiljø, slik at vi får en bedriftskultur som skaper motivasjon og en sterk indre drivkraft hos de ansatte. Dette gjelder både for Fornebu og de andre stedene hvor vi er lokalisert.

Telenor er mer enn Fornebu

Hvordan ser du på verdien av å ha telesentra utenfor Fornebu?

-Telenor må være identifiserbar utenfor Fornebu også. Vi må ha nærhet til kunder og marked i de tyn-gdepunktsentra vi har etablert i våre største byer. Sentralisering betyr ikke at alt skal til Fornebu. Vi har sentrale aktiviteter andre steder som også brukes for å posisjonere og utvikle Telenor videre.

Jeg håper vår samlede virksomhet i Norge kan opprettholde sin konkurransekraft og sin desentraliserte form. Både Tromsø, Bodø, Trondheim, Bergen, Stavanger og Kristiansand er steder der det blir utført viktige funksjoner for Telenor. Det er derfor overhode ingen tanker om trekke flere oppgaver inn til Fornebu.

Jobb og jogg

-Jobben tar tiden, og det er viktig å holde seg i god form. Min måte er regelmessige joggeturer for holde meg i fysisk og psykisk god form. Nå venter jeg på en god ski-vinter. Lange skiturer i fjellet er det jeg liker aller best. Jeg er ingen Birkebeiner, men går på ski fordi jeg trives med det som turmenneske. Det er på slike turer jeg lader batteriene best.

Fornebu en mobilisert arbeidsplass

Telefonapparater er knapt å se i bygningene på Fornebu. Alle bruker mobiltelefon og ørepropper. Slik blir vel snart hverdagen for oss alle. Tilgjengeligheten er 100 %, i hvert fall i teorien. Med ringetonen avslått, fikk konsernsjefen likevel viktige meldinger under intervjuet. Omverden kan ikke stenges helt ut, selv om Telepensjonisten er i fokus.

-Intervjuer er både nyttig, morsomt og spennende, og nå venter det neste, avsluttet konsernsjefen med et blick på mobilen, før han takket farvel og forsvant inn i glassheisen.

Og redaktøren vandret storøyd rundt og beskuet landets flotteste og mest moderne kontorbygg. En flott arbeidsplass, Fornebu. Besøk den om du kan, du blir garantert imponert.

En sommer er over

La meg si det med en gang: Her i Trøndelag har vi aldri opplevd maken til sommersommer.

Rekord på alle værmålinger, tidenes beste hele veien. Vannmangel, avlingstap og badeliv fra morgen til kveld. Om det er godt eller dårlig tegn, alle disse soldagene med temperaturer som konkurrerer med Gran Canaria, det vet vi ikke. - Vi trenger ikke å høre værmeldinga lenger, for vi vet da hvordan været blir, som kona sa. Og da har i hvert fall vi trønderan passert en værgrense. Jleg husker med glede de to regnskurene vi hadde i sommer, hørte jeg på bussen. For noen år siden var det de to-tre sommerdager vi prøvde å minnes.

Hva godværet skyldes og hvor det bærer hen, vet vel ingen. Kanskje er det vi gamle som har forurenset fordi vi ikke kildesorterte i ungdommen og sendte kloggassene - som vi ikke ante noe om - ut i atmosfæren? Men vi har nå nytt hver soldag med god samvittighet.

Men det er skyer i horisonten som vi liker dårlig. Syke og pleietrengende eldre blir offer for sparekniven når samfunnets fellesutgifter går overstyr, og det må kuttes på forbruk for at budsjettene skal gå i havn. Barn og gamle er "ufarlige" salderingsposter, protester fra dem har ingen tyngde.

Underreguleringa av den vanskelige G-en har fått mye oppmerksomhet. Pensjonister og trygdede har fått en bra reallønnssøkning, men alle andre fikk

mer. Og da kaster vi oss inn i sytekoret og klager over urettferdigheten i verden. Kanskje med rette. Eller bør vi være nøgd med at beløpet på utbetalingslippene tross alt har økt? De smarte kjøper mat som har gått ut på dato og sparer penger på det. Kvaliteten er jo like god dagen etter.

Politikerne fikk kanskje et aldri så lite solstikk da de slo seg selv på munnen og gikk i mot sine egne erklæringer om å begynne å ta igjen etterslepet på G-reguleringene?

Børsen har vært urolig i varmen, akkurat som oss når vi mistet nattesøvnen i hete netter. Også Telenor-aksjen har vært en tvilsom investering, selv om ingen skandale har nådd oss slik som Enron og Worldcom i USA. Baksaas holder vel samme kurs som Hermansen, - det Telenoret tjener, brukes til å investere i nye land og områder, i håp om å tjene enda mer. Så blir det kanskje noen fete kursopp-ganger en gang i framtida da. Det kommer godt med for en minstetelepenjonist. Måtte vi bare leve så lenge.

Bærhøsten ble også helt vill. Molta var ferdig i juli, blåbæra likeså. Tyttebæra rødmet i starten på august, og villbringebera var stor og søt og uten mark før juli var over. Insektplagen ble en vits for oss tofottingene og en katastrofe for fluesnappere og andre insektetere. På hytta har fuglemateren med solsikkefrø reddet mang en småfugl i sommer, mens

opplegget var tiltenkt småfuglene under kuldegradene i vårknipa.

Telepenjonistene er stadig på farten. Ut og opplev andre blåner, miljøer og land, det er en drivkraft til reiseaktivitet. Tusentalls potensielle teleambassadører farter rundt i Norge og Europa i løpet av sommeren. Ikke alle mobiltelefonene teller penger inn til Telenor Mobil.

En vanlig sommerdag ved Trondheimsfjorden.

Fortsettes nederst neste side,

MØTTE BILL CLINTON I TALLIN

Vel 40 telepensjonister med partner og venner fra Bodø/Salten satte seg på bussen den 8. juni med kurs for Tallin i Estland. Ferden gikk via Arjeplog til Holmsund og ferje til Vasa. Fra Helsingfors tok luksusferja Romantica bussen over Finskebukta til Estland.

Estland ble åpnet for turister for ti år siden og har etter hvert blitt et populært reisemål. Hver formiddag var det guidet omvisning i Tallin, mens ettermiddagene sto til fri disposisjon. Det ble derfor god til handling. Mye er svært billig i Estland, særlig håndarbeide, keramikk og krystall.

Under et besøk i Nevski-katedralen møtte vi selveste Bill Clinton med datter og stort følge av politi og vakter rundt seg. Da ble det mye fotografering. Og en kveld på den pittoreske middelalderrestauranten Olden Hansa møtte vi tilfeldig kollegaer fra Sandnessjøen som også var på tur til Tallin.

Innbyggerne i Estland har det ennå vanskelig økonomisk. Som eksempel fortalte guiden at pensjonen er 40 % av lønnen, og at en minstepensjonist sjelden har råd til å kjøpe seg nye klær. De tar seg derfor jobb når de kan, for å spe på inntekten.

Vårt inntrykk av Estland var positivt. Vi ble godt mottatt over alt, bodde på et flott hotell og hadde det ypperlig. Det var rent og velstelt over alt, og med unntak av et bortkommet kamera, så vi ingen kriminalitet.

En av deltakerne prøver en original telefonkiosk i Nådendal

Etter tre og et halvt døgn måtte vi igjen entre Romantica for å returnere til Helsingfors og videre hjemover. På ferja over til Holmsund traff vi på våre kolleger fra Sandnessjøen. Vel hjemme i Bodø var vi trette og slitne, men fulle av inntrykk fra turen.

Hilsen Lilly og Laila

For noen skyldes det kostnaden, for andre gammelt gruff mot gammeljobben. Men alle har vi et liv bak oss i Telenor, og en del av hjertet vårt hører for alltid til der. Enn om det banket for telenoret hele tida? Neppe blir vi storbrukere av Djuice, Zalto, WAP og Bredbånd. Men tenk om 4000 telepensjonister gikk rundt og sa at -Telenor, det er jammen flott, det. Eller det som ville vært bønn i bøtta: At de samme 4000 vendte tommelen ned, og formante slekt å venner til å holde seg unna Telenor.

Hypoteser og vidløftige tanker, vil mange si. Riktig det også. Men det går en grense. En knapp million pensjonistvelgere kan skape jordskjelv i

hvilket som helst parti, ble de enige. Og 4000 telepensjonister i takt er en ressurs.

Det kommer en høst også, etter drømmesommeren. Har vi innrettet oss rett, har vi ikke gjort som gresshoppa, - spilt, hoppet og vært lystige og glade hele sommeren, men også tenkt på vinteren og samlet mot og energi for å takle de prøvelser som kommer med vinteren.

Vi struttet av energi etter en lang sommer. La oss bruke den til felles beste og slutte opp om pensjonistforeningene våre. Og til å være litt glad i vår gamle arbeidsplass.

Sofus

Telepensjonistforeningen i Bergen

Året 2002 er et merkeår for telepensjonistene i Bergen. 30-års milepælen ble passert med stor fest i stilige lokaler. Med god mat, flott underholdning og vår alles festlige Knut Andersen, ble det hele en stilig og minnerik fest for de 100 frammøtte.

Tilbakeblikk

Ved et jubileum er det rimelig å se tilbake på "de forgagne år". Det er artig lesning å studere gamle protokoller, håndskrevne og med alle detaljer notert. Hvem sa hva, hvem som mente hvor, bevertning og underholdning, alt er tatt med. Som den gangen en glemte å opplyse om at det var TO snitter til hver. Flere forsynte seg med mer enn de burde, slik at noen fikk bare ett. Det måtte bestilles ekstra, og det tok tid.

Husproblemer

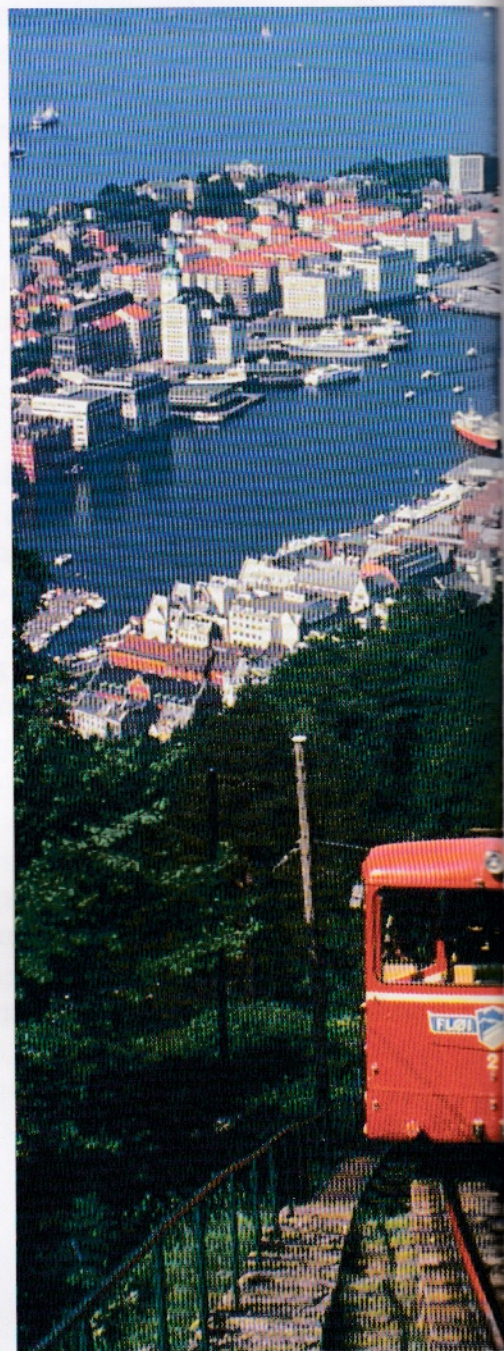
De første 16 årene førte foreningen en omflakkende tilværelse med kontor i forskjellige bygninger som Televerket eide eller leide. Medlemsmøter, eller treffmøter som vi sier, ble holdt

der det var mulig å få det til - på kantinen eller på hoteller i byen.

Men så ENDELIG, i oktober 1988, kunne foreningen flytte inn i eget møterom og kontor i Markeveien. EN STOR DAG! Her holdt vi hus og hadde det fint helt til Telenor solgte bygningen. Huset ble tømt og alt folket flyttet til Kokstad.

Hva da med telepensjonistene? En kan dessverre ikke rose eiendomsavdelingen for noen hjelp. Ingen oppsigelse av avtale, ingen orientering om NÅR og hvordan alt skulle skje. En måtte selv, via rykter og det en hørte rundt om kring, skaffe de nødvendige opplysninger. Vi følte oss satt hel utenfor.

Kokstad ligger langt fra Bergen sentrum, så det var vanskelig å flytte treffmøtene dit. Etter mye strev ble foreningen tildelt et rom på 9 kvadratmeter der en fikk stuet inn det en fikk lov å ta med seg. Etter et trangt halvår fikk vi, også etter mye strev og mas, tildelt et rimelig stort lokale til kontorbruk som foreningen er fornøyd med.

Til treffmøtene måtte det skaffes lokale i sentrum. Vi endte opp i Strandgata 198. Her har vi holdt til i 1,5 år og er fornøyd med både lokalet og folket der. På de månedlige treffmøtene er det mellom 60 og 80 medlemmer til stede. Alltid er det et hyggelig program, enten foredrag eller sang og musikk. Store arrangementer som adventsmøte og års-

fest, krever større lokaler som leies annet sted i byen.

Sosiale tiltak

Medlemmene blir oppfordret til å delta på kurs av ulike slag. De får litt økonomisk støtte fra foreningen. I egen regi har vi gående kurs i engelsk og spansk.

For å ta vare på vår eldste medlemmer har vi en Kontaktkomité på fire personer. De har sine faste personer de ringer til, og prøver å følge med hvordan de har det i sitt dagligliv. Dette blir det satt stor pris på. Ofte blir det lange samtaler, der det blir gitt uttrykk for stor takknemlighet for at de ikke er glemt.

Åremålsdager fra 75 - 80 år og oppover blir husket med blomster. Vi prøver å følge med de som er syke og trenger en oppmuntring. Hvert år blir det sendt julehilsen til alle våre eldste.

Medlemstallet var 405 personer pr 31.12.01 . Vi prøver

å ta tak i de som slutter etter mange år i Telenor, og lykkes bra med det. Her fungerer "munn til munn" metoden best. Når noen er på veg ut av Telenor, har vi som regel ikke vanskeligheter med å vite om dem.

På reisefot

Allerede i 1974 startet vi med fellesturer, både dagsturer og lengre turer innenlands og utenlands. Mange land og byer er besøkt i årenes løp. I år har det vært arrangert tur fra Bergen med båt til

Danmark og videre med buss til København, derfra over Øresundbroen til Göteborg og tilbake til Bergen. 40 medlemmer tok denne turen. I oktober drar 42 av oss med fly til Roma, en tur vi ser frem til med store forventninger.

Lettere hverdag

Når vi ser tilbake på de 30 årene som foreningen har bestått, er det mange tanker en kan gjøre seg om den formidable utviklingen som har skjedd inne telekommunikasjonsteknologien. Tenk bare på mobiltelefonen med alle dens muligheter som nesten har utradert den gode, gamle telefonen. I dag blir alle protokoller og brev skrevet på PC. Medlemslistene ligger på data, adresselapper til konvolutter skrives ut på et blunk. Alt går fort og effektivt.

Omsorg

Midt oppe i all denne effektiviteten prøver vi å ta vare på hverandre og det enkelte medlem. Det er viktig å ikke glemme at HVERT ENESTE MEDLEM I FORENINGEN ER DET VIKTIGSTE.

Fra Bergen sender vi hilsen til alle telepensjonister og ønsker lykke til med arbeidet i foreningene.

Til neste nummer av Telepensjonisten utfordrer vi foreningen i Stavanger til å presentere seg.

Aslaug Hellvang, leder

Vakre - Varierte - Valdres

*Høgt oppe under fjellet
har Valdres sprenget seg inn
Den fagre Valdresdal er kun en revne
Og luften den er kjent som beste medisin
og eier den vidunderligste evne!
Ti ut fra Jotunheimen går en strøm så rein og sval -
Den møter solens stråler med duft fra fjell og dal
Slik - Helsebot - har Valdres visst åleine!*

Med disse orda ble de 119 telepensjonistene fra Hedemark og Oppland fylker ønsket velkommen til Valdres og Fagernes hotell av lederen i Valdres, Astri Jodalen. Leder av Landsforbundet, Arne Tofte med sin kone Anne-Sofie, og forfatter Margit Sandemo fikk en spesiell velkommen.

Astri orienterte om tradisjonen med årlig treff for telepensjonistene i gamle Øst distrikt, som i tillegg til Hedemark og Oppland også omfatta Østfold og deler av Akershus. Dette var kjempearrangement med flere hundre deltakere og store reiseavstander. På landsmøtet i Stavanger i fjor bestemt derfor lederne for de berørte foreningen at "gamle Øst" deles i to grupper:

Hedemark og Oppland (minus Glåmdalen)
Østfold og Akershus (pluss Glåmdalen)

Onsdag 19. juli ble en kjempekoselig dag med strålende sol fra skyfri himmel. Første del av arrangementet foregikk på Fagernes hotell der forfatter Margit Sanddemo fortalte om sitt liv og sine "hjelpere". Deretter spasertur langs strandpromenaden til Telehuset der vi fikk omvisning på den nye Opplysningsssentralen, og videre til Valdres Folkemuseum for omvisning og dans. Til slutt ble det servert "Rummegraut og spekemat, Kaffe og stølsappar".

Astri takka til slutt deltakerne for at de kom den lange veien. Lederen i Gjøvik kvitterte med takk for at Valdresforeningen hadde tatt initiativet til treffet og at tradisjonene dermed holdes ved like.

Nå: Takk for sist til alle med disse visdomsordene: "La oss fylle vårt sinn med tanker om FREDMOT-SUNNHET- HÅP. For VÅRT LIV BLIR DET VÅRE TANKER GJØR DET TIL".

Fargesprakende høsthilsen fra Astri i Valdres

Tanker en sommerkveld på hytta

Pensjonistene klager på tariffoppgjøret. Som vanlig etterpå og i avisene. Som vanlig er vi underregulert. Som vanlig blir vi glad når slippet kommer i juli, og vi har fått mer enn forrige gang. Som vanlig er vi blitt lurt av politikerne. For pensjonister er så dyre, krever så lite og trenger enda mindre. Bare ei seng når helsa svikter. Og den er heller ikke lett å få.

Men jøss, alle som ikke er minstepensjonister har det rimelig godt med sin pensjon. Kan nok ikke reise til Syden hvert år. Sparer til gravstein. Lar Staten arve boligen for å dekke alderdomstapet. Slik er vi - en knapp million trygdede med stemmerett - en fjerdepart av de som stemmer i Norge. Men vi bestemmer intet.

Mindre og mindre får vi. Mindre og mindre vet vi om det vi skulle ha hatt, om løftene for årtier siden, da vi var arbeidsfolk. Derfor så glade. Likeglade. Det ville de som gikk før oss og for oss ha sagt, om kunne de tale. Ved veis ende teller ikke penger. Men bomavgiften er en svøpe, det sier FRP, og vil oss pensjonister vel. I hvert fall på papiret.

G-en er ikke problemet. Ei heller å være en salderingspost for å berge budsjettet til Staten. Problemet er å bli estimert uten å jobbe mer etter et langt liv. Trøtt, sliten, motløs, forkastet. En økonomisk byrde. Slik oppleves det for mange.

Tele - minner

KOMUNIKASJONSVANSKER PÅ RIKSEN

-Det er rikstelefon fra Trondheim til herr Jan Jansen.

"Nei, hain va no itj å træff akkurat no hain, da".

-Kan de be han melde seg?

"Nei, ka du sei, ha'n vorte meldt? Det e det æ ha sagt, at de kom te å eind sånn hves's'n itj slutta med dein derre brenninga".

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING!

Her møter du venner og kollegaer og oppfrisker gamle minner

ARENDALE	Bjørg Berli	Sandnes	4812 Kongshavn	37 08 82 71
BERGEN	Aslaug Hellevang	Postboks 7150	5020 Bergen	55 13 43 87
BODØ/SALTEN	Lilly Urskar Skotmyr	Postboks 228	8001 Bodø	75 56 08 00
DRAMMEN	Bjørn Ivar Eidsvig	Heggenveien 13	3043 Drammen	32 81 14 60
GJØVIK	Willy Røed	Eventyrveien 6	2815 Gjøvik	61 17 31 81
GLÅMDAL	Jan Andreassen	Blomsterveien 37	2280 Kongsvinger	62 81 59 40
GUDBRANDSDAL	Solveig Båtsetløyken	Grendeveien 10, Sjøa	2670 Otta	61 23 60 34
HAMAR	Arne Trønnes	Oluf Melvoldsgate 32	2318 Hamar	62 52 32 50
HARSTAD/OMEGN	Henny Hofso	Buveien 17	9406 Harstad	77 06 17 07
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvegen 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50
HELGELAND	Evald Hagenes	Veslefrikkveien 13	8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
KRISTIANSAND	Elisabeth Augland	Koggeveien 62	4624 Kristiansand	38 08 52 78
KRISTIANSUND	Gerd Ohr	Sørsundveien 28	6507 Kristiansund	71 67 12 06
LARVIK	Øyvind Jensen	Jegerborgsgate 8 C	3257 Larvik	33 18 27 46
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62
LILLEHAMMER	Else Doseh	Frødingfaret 8	2613 Lillehammer	61 25 03 15
LILLESTRØM	Arve Dehli	Gamle Rovensvei 39	1900 Fettsund	63 88 14 22
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12
MOLDE	Sigrid Jordhøy	Torbjørnsveg 13	6429 Molde	71 25 33 13
NAMSOS	Randi Langås	Vasshusveien 2	7801 Namsos	74 27 50 68
NARVIK OG OMEGN	Hjalmar Bruvoll	Frydenlundsgate 34 A	8516 Narvik	76 94 66 56
NORD-ØSTERDAL	Klaus Lillevold	Hesteskoen 2 B	2500 Tynset	62 48 11 51
OSLO	Synnøve Nordahl	Dragonstien 31	1062 Oslo	22 30 51 02
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenveien 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09
SANDEFJORD	Gunn-Britt Lisberg	Sjøstrand 88 C	3209 Sandefjord	33 47 25 74
SENTRALE ENHETER	Gerd Vaktaar Gamst	Lille Borgenvn. 14	0370 Oslo	22 49 46 50
SKIEN	Elise Marit Hansen	Nedre Rønningen 6 B	3740 Skien	35 59 84 77
SOGN OG FJORDANE	Bjørg Årskaug Vie	Vie	6800 Førde	57 82 13 36
STAVANGER	Mery Hope	Johannesgate 23	4014 Stavanger	51 56 33 84
STEINKJER	Sverre Steinstad	Sundnesveien 35	7670 Inderøy	74 15 32 26
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00
TRONDHEIM	Inger Qvam	Magnus Berfottsv. 1 B	7046 Trondheim	73 91 81 50
TØNSBERG	Astrid Fagernes	Jupiterveien 6	3113 Tønsberg	33 32 57 10
VALDRES	Astri Jodalen	Øvreveien 33	2900 Fagernes	61 36 00 59
ØSTFOLD	Karsten Karlsen	Skogfaret 33	1621 Gressvik	69 32 72 27
ÅLESUND	Oddveig Saure	Ørnetua 12	6009 Ålesund	70 13 78 30